

Festivalverslag: Blues in Schoten
Datum: zaterdag 11 november, 2006
Locatie: Zaal Laagland - Schoten - BE
Auteur: Erik Coenraets

Laten we duidelijk zijn, geheel tot mijn eigen stomme verbazing werd ik als Chinese vrijwilliger (*) aangeduid om een verslag neer te pennen over de toch al vierde editie van Blues in Schoten. Men had mij blijkbaar al meerdere keren gespot op allerhande festivalletjes en in de meest obscure zaaltjes waar één of ander blues verwante bandje het beste van zichzelf stond te geven. Even dacht ik dat het voor mijn charisma was, maar dat bleek duidelijk niet de reden te zijn. Maar aangezien ik wel voor een uitdaging te vinden was, ziehier mijn allereerste concertverslag.

Het is het vierde Blues in Schoten festival dat ik ook zelf meemaakte en het moet me van het hart, de organisatie was prima. Wegens werkzaamheden aan de zaal waar de laatste twee jaar Blues in Schoten plaatsvond, moesten de organisatoren uitkijken naar een alternatief met toch behoorlijk wat minder faciliteiten dan de voorgaande jaren. Maar dat weerhield hen er niet van om het publiek zo veel mogelijk waar voor hun geld te geven. En volgens deze verslaggever van dienst zijn ze daar zeker in gelukt. Dan de bands.

Het startschot werd gegeven door Hombres Amplificados. Deze band is eigenlijk gegroeid uit de voormalige begeleidingsgroep van Mr. Morefun, die vier jaar geleden het allereerste Blues in Schoten op gang traptte. Na het overlijden echter van Benny (Mr. Morefun) werd het een tijdje stil rond deze mensen. Tot ze een tijdje geleden besloten om opnieuw te toeren onder de naam Hombres Amplificados, aangevuld met enkele muzikanten van de vroegere Zoots. En het moet gezegd, deze vijfkopppige band loste de verwachtingen probleemloos in voor het al zeer talrijk opgekomen publiek. Ook voor hen zal het ongetwijfeld plezier gedaan hebben om als eerste groep een bijna volle zaal voor zich te hebben. Deze heren brachten een zeer gevarieerde set met een mengeling van blues, shuffle en boogie. Zanger Johan Loisen kweet zich prima van zijn taak als frontman. Via stevig gitaarwerk van zichzelf en gitarist Karel Keustermans, het pianospel van Christophe Foulon en de ritmesectie van Roberto Simoni op bas en Ivo Tops op drums kregen ze al vlug het publiek aan hun kant. Een perfecte opener met genoeg variatie om tot de laatste noot te boeien.

De zaal was intussen volledig vol gelopen voor de tweede act van de avond, n.l. Rusty Roots. Ik moet hier wel toegeven, ik ben grote een fan van deze band. En na dit optreden zal mijn respect alleen nog groter worden. Akkoord deze mensen worden af en toe geruggesteund door enkele groten in de Belgische bluesscène, maar dit doet niets af van hun kwaliteiten als muzikanten en performers. Hun cd "100 Miles" werd geproduceerd door Tee, die af en toe wel eens het podium met hen wil delen. Echter voor dit optreden kregen ze het gezelschap van "JJ Louis" op Hammond orgel. Het gaf hun optreden nog meer elan dan we al gewend zijn van deze band. Hier geen scheurende gitaren en loeiharde drums, maar een heerlijke portie jump-, Swamp- en west coast blues. Moeiteloos wisselen ze T-Bone Walker en Lowell Fulson af met eigen nummers zonder hapering. En de combinatie met "JJ Louis" op Hammond maakte het geheel, althans voor mij, perfect. Ik hoorde een al iets oudere man in de zaal de opmerking maken dat normaliter alleen maar zwarte mensen een dergelijke prachtige stem bezitten om dit soort muziek te brengen. En dit was echt wel als compliment bedoeld. Dit was voor mij echt het absolute hoogtepunt van de avond. Maar ik ben er van overtuigd dat ik niet de enige was aan de reacties achteraf in de zaal te horen. Jammer dat er geen bisnummer meer afkon, maar dit had blijkbaar alles te maken met de nogal strakke timing.

Tijd voor The Hoodoogang. Deze heren onder leiding van zanger "El Grande" zijn intussen al aan hun derde cd toe. Wat ik aan deze band enorm apprecieer is dat ze al hun nummers zelf schrijven. Maar om één of andere reden lukt het me toch moeilijk om mij in te leven in wat ze zelf noemen de Voodoo blues. Ligt het aan de stem van "El Grande" of aan het geheel, ik weet het niet. Feit is dat hier een bende enthousiaste muzikanten stonden die ieder op zich behoorlijke klasse in huis hebben. Vooral Fernando Neris op lapsteel en Walter Vos op sax konden me wel bekoren, maar het geheel deed me niets. Ook de volumeknop was een behoorlijk stuk (te ver) open gedraaid en dit deed echt geen goed aan het optreden. Het publiek zelf had er blijkbaar allemaal minder moeite mee, maar na een half uurtje hield ik het wel voor bekeken.

Tijd voor alweer de laatste groep van deze editie van Blues in Schoten. Het was al behoorlijk laat geworden en al wat publiek was huiswaarts gekeerd, maar als plichtsbewust reporter voor één nacht besloot ik toch te blijven voor de Night Time Heroes Blues Band. Dit is een band die ik nooit eerder live aan het werk heb gezien, dus ik wist echt niet wat te verwachten. Maar vanaf de eerste noten heb ik genoten van deze band. In deze bezetting spelen de heren al zo'n 10 jaar samen en dat hoor je. Zanger Karel Meganck heeft een goeie dosis podiumpresence. Perfect dus om de aanwezigen nog een dik uur te amuseren met hun mix van eigen nummers en covers voornamelijk in Chicago- en Texas-traditie. Maar ook de akoestische nummers met Peter Bronder op de gitaar waren een welkome afwisseling in hun set. Toen eindelijk de mondharmonica werd bovengehaald door zanger Karel, was voor mij de avond helemaal geslaagd. Want als ik dan toch één minpuntje moet geven aan deze organisatie, dan was voor mij toch wel het gebrek aan een goeie set van een harmonicaplayer. Want een bluesfestival zonder een echte "smoelschuiver", daar heb ik het toch wat moeilijk mee. Het was intussen bijna half drie wanneer de laatste noten van The Night Time Heroes deze geslaagde editie van Blues in Schoten afsloten.

Dit was een mooie organisatie met een hoop enthousiaste medewerkers en een resem goede muzikanten. De mensen hebben beloofd om volgend jaar voor hun vijfde editie weer hun uiterste best te doen om er speciale bluesavond van te maken. Want het moet gezegd worden, zowel qua publieke opkomst, muziek, als organisatie... verdient dit festival zijn plaats zeker en vast in het bluescircuit. Ik sta er in ieder geval volgend jaar weer, al dan niet als reporter.

Erik Coenraets

Blues in Schoten 06 - The Hoodoogang

Het was een kille regenachtige herfst dag op 11 november toen we richting Schoten reden. Vorig jaar had ik het festival een eerste maal bezocht en was onder de indruk van de organisatie en locatie. We waren dan ook zeer vereerd dit jaar op de affiche te mogen pronken (dit maal ging het op een andere locatie door wegens verbouwingen) tussen namen als Rusty Roots en The Night Time Heroes Blues Band. toen we aankwamen om +/- 20:15 bleek de zaal al goed gevuld te zijn wat ons aangenaam verraste. Hombres Amplificados was al volop bezig met het publiek op te warmen en dat deden ze op een zeer professionele wijze. Klasse muziek van klasse muzikanten (ex-bandleden van wijlen Mr Morefun). Als 2de band trad Rusty Roots op met als gast J.J. Louis op Hammond B3. Nu zat de zaal overvol en zat de sfeer er goed in. De band bracht een strakke set vol swingende West Coast Blues en iemand vertelde ons dat we het niet makkelijk zouden krijgen na hun act. Gelukkig hebben we al moeilijker waters doorzwommen en zijn we volwassen genoeg om zo'n opmerking niet aan ons hart te laten gaan. Om 22:05 was het dan de beurt aan ons en al van bij de eerste song en solo's kregen we de massa op onze hand. Resultaat: een uurtje Hoodooblues voor een overvolle zaal en een Hoodoogang die op volle gas draaide. Al zeg ik het zelf, we hebben een strakke set gespeeld met veel ruimte voor zowel Walter als Fernando om hun genezende solopijlen af te vuren op het zeer dankbare publiek. Nummers als "Do You Need Me", "Go Ahead 'n Scratch en Laptop Boogie gingen erin als zoete broodjes en een bisnummer kon niet uitblijven. Tijdens "Whippin' Post" kreeg ik de indruk dat het publiek zelfs nog meer uit hun dak ging. Helaas na 1 uur en 10 minuten moesten we afscheid nemen van een zeer dankbaar publiek. Het was de eer aan The Night Time Heroes Blues Band om dit voltallig opgekomen publiek een laatste keer in vuur en vlam te zetten. En dat deden ze (zoals wij ze ondertussen kennen) op een zeer professionele manier met strakke traditionele blues.

We willen nogmaals de organisatie en het massaal opgekomen publiek bedanken om ons een aangename avond te bezorgen

El Grande

Op 11 november was het de 4de editie van Blues in schoten. Om 19u15 waren de eerste festivalliefhebbers al aanwezig en kon de presentator (Peter Goetghebeur) om 20u00 uur het festival openen.

Het startschot werd gegeven door “**Hombres Amplificados**”. De vijfkoppige band mocht voor een al zeer talrijk opgekomen publiek openen. Het publiek was snel opgewarmd met hun zeer gevarieerde muziek dat bestond uit een mengeling van Blues, Shuffle en Boogie.

De zaal was intussen volledig vol gelopen voor de tweede act van de avond en dit tot ieders verbazing, ook die van de organisatoren die dit jaar noodgedwongen hun programmatie moesten aanpassen aan een kleinere zaal. “Rusty Roots” kreeg het gezelschap van “JJ Louis” op Hammond orgel. Het gaf hun optreden nog meer elan dan gewoonlijk. Ze zijn stuk voor stuk zeer goede muzikanten en performers en dit viel zeker in de smaak van het publiek.

Als derde groep was het de beurt aan “The Hoodoogang”. Deze heren onder leiding van zanger “El Grande” zijn intussen al aan hun derde cd toe. Deze enthousiaste muzikanten brachten eigen nummers ‘Voodooblues’ en konden het publiek een dik uur amuseren .

“The Night Time Heroes Blues Band” zette het voltallig opgekomen publiek een laatste keer in vuur en vlam. En dat deden ze op een zeer professionele manier met een mix van eigen nummers en covers in voornamelijk Chicago- en Texas blues. Het was intussen bijna half drie wanneer de laatste noten van deze muzikanten de vierde geslaagde editie van Blues in Schoten afsloten.

Dit was het einde een mooie organisatie met een hoop enthousiaste medewerkers en een resem goede muzikanten.

De organisatie dankt iedereen en beloven om volgend jaar voor hun vijfde editie weer hun uiterste best te doen om er speciale bluesavond van te maken. Deze zal vermoedelijk op 17 november 2007 plaatsvinden. Want dit festival verdient zeker en vast zijn plaats in het bluescircuit en de festiviteiten van onze gemeenten.